

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/98/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316207505
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2316207505.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Gabriela Brišková a JUDr. Erika Tischlerová, v právnej veci žalobcu: LODENICA, spol. s r.o., IČO: 36 246 611, so sídlom Šintava 441, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária LUKAJKA & PARTNERS s. r. o., IČO: 52 471 420, so sídlom Jesenského 7713/12, Trenčín, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, zastúpeného advokátkou: PhDr. JUDr. Jaroslava Balážiová, so sídlom Paulínska 17, Trnava, o ochranu dobrej povesti právnickej osoby a o priznanie primeraného zadostučinenia v peniazoch, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 10C/190/2016-488 zo dňa 11. apríla 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví (druhý v poradí) prvoinštančný súd I. výrokom žalobu zamietol; II. výrokom priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdu prvej inštancie.

2. Právne rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou § 3 ods. 1, § 19b ods. 1, 2, 3, § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 10 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „CSP“).

3. Okresný súd vychádzal zo skutkových zistení, že z prepisu je zrejmé, že žalovaný na obecnom zastupiteľstve uviedol: „A ďalej ešte by som k tomu, čo máme vstup zakázaný, prečo máme vstup zakázaný. No pre jednu veľmi dôležitú vec. Vážené dámy, páni, pán D. bol taký obozretný, alebo by povedal, že taký snaživý, a vynikajúco podnikal vo svojom biznise, pretože už len takú maličkosť, ako elektrickú energiu odoberá z čističky odpadových vôd. Bol načierno napojený na čističku odpadových vôd. Pán D. 7 rokov, podľa mňa sedem rokov ste používali alebo aj dvanásť, to je jedno, ste používali obecnú elektrinu na prevádzkovanie Lodenice s.r.o. Načierno ste sa napojil sa a my sme zistili, prečo my máme taký vysoký odber. Ale Vážení, zato my máme taký vysoký odber, my sme povypínali všetky naše stroje, ktoré boli na čističke a hodiny išlo odtrhnúť. A potom sme zistili. D., aby si aj ty dobre počul, je napojená načierno. Je napojená na čističku odpadových vôd a odoberala sa veselo energia, čo však čo máme robiť, však keď potrebujeme, takto to bolo povedané, je to v zápisnici. Takže ja si to veľmi dobre pamätám. To potvrdila aj pani E., nemali východisko, tak sa napojili na čierno bez súhlasu kohokoľvek. Obec Šintava žalobcovi vystavila faktúru č. 11442010 za elektrinu za rok 2010 vo výške 611,67 eur.

Žalobca faktúru zaplatil 31.12.2010, ktorú skutočnosť žalobca preukázal predloženou potvrdenkou č. séria: Z0083058. Podľa výpisu zo živnostenského registra F. D. podniká pod obchodným menom F. D. - ELMOS, IČO: 14 130 483 s miestom podnikania: 925 51 Šintava, Pivovarská 281. Žalobca je zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sro, vložka číslo: 13154/T so sídlom Pivovarská 281, Šintava, IČO: 36 246 611 od 17.12.2001. Spoločníkom žalobcu je F. D. od 28.4.2012, ktorý skončil vo funkcii konateľa dňa 27.10.2004, štatutárnym orgánom je G. E., bytom C. XXX od 27.10.2004. Podľa Zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného 22.4.2013 starosta obce vyzval pána F. D., aby ako poslanec odstúpil z poslanskeho postu z dôvodu, že do 31.12.2010 bol načierno napojený na elektrinu a bola mu vyfakturovaná čiastka 611,- Eur, na čo G. E. konateľka žalobcu uviedla, „že sme sa pripojili a všetci o tom vedeli, myslím tým pracovníčky obce, prišla taká situácia, že sme prechádzali na inú spoločnosť, bolo to krízové riešenie, chce súčasného starostu obce poprosiť, aby prestal útočiť na spoločnosť, najprv žaloba na súde, teraz čo na nás hádžete, že sme odpojili vodu, ja som 10 rokov platila za obec vodu“. Z vyjadrenia starostu obce Šintava zo dňa 13.9.2016 vyplýva, že po nastúpení do funkcie starostu obce v roku 2010 prebral úrad a urobil si kontrolu stavu obecného majetku, medzi ktoré patrí aj čistiareň odpadových vôd. Požiadal obsluhu čističky, aby urobil kontrolu a pri nej bol upozornený, že keď sa vypnú všetky zariadenia na čističke odpadových vôd, elektromer sa stále točí. Následne bolo zistené, že na obecné odberné miesto je pripojený nejaký iný zdroj. Po dôkladnom preverovaní zistili, že majú pripojený elektrický kábel z LODENICE s.r.o. Šintava a používajú naše odberné miesto na fungovanie ich spoločnosti. Následne bol vyzvaný pán D., aby vysvetlil túto skutočnosť, ktorý prišiel za ekonómkou obce dohodnúť finančné vyrovnanie za použitú a odobratú elektrinu z obecného zdroja s tým, že bol určitý čas pripojený na obecné odberné miesto bez súhlasu a vedomia obecného zastupiteľstva, teda svojvoľne. Podľa pracovnej zmluvy D. E. pracuje v obci Šintava ako samostatný účtovník a D. E. pracoval v obci ako strojník vodohospodárskych zariadení na ČOV. Zmluvou o združenej dodávke elektriny s prevzatím zodpovednosti za odchýlku č. 1010997 z 31.6.2010 uzavretú medzi zmluvnými stranami Komunul Energy a.s. so sídlom Kálov 4, Žilina, IČO: 43 849 733 ako dodávateľom a odberateľom t. j. žalobcom. Predmetom tejto zmluvy je záväzok dodávateľa opakovane poskytnúť odberateľovi združené služby dodávky elektriny s platnosťou od 10.10.2010 v čase 00:00 hod. a ukončením dodávky 31.12.2012 o 24:00 hod. Dodávateľ 9.12.2010 sa vyjadril k odpojeniu odberného miesta tak, že po prešetrení pretrvávajúceho problému odpojeného odberného miesta EIC: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XXXXXXXXX XXX, C., odberné miesto s číslom 3106078629 neprebehne zmenový proces k 1.10.2010 a šetrením koncom októbra 2010 bolo zistené, že na uvedenom odbernom mieste v systéme bola aktívna platná zmluva s pôvodným dodávateľom. Z tohto dôvodu došlo k obmedzeniu dodávky elektrickej energie. Následne dňa 25.11.2010 bolo potvrdené, že predmetné odberné miesto bolo vyradené z bilančnej skupiny pôvodného dodávateľa. Dodávka elektrickej energie by mala byť obnovená k 1.1. 2011. Svedok H. H. I. vo výpovedi dňa 1.3.2018 v konaní okresného súdu sp. zn. 15C/191/2016 uviedol, že v roku 2010 v šiestom mesiaci žalobca prechádzal z pôvodného dodávateľa Slovakia Energy k novému dodávateľovi Komunul Energy a. s. V zmysle vtedy platného distribučného poriadku musela byť dovtedajšiemu dodávateľovi energie doručená výpoveď, ktorú bol povinný dodávať nový dodávateľ. V tomto procese asi 21.9.2010 došlo k administratívnej chybe, v dôsledku ktorej distribútor energie bol povinný odpojiť odberné miesto. Potvrdil, že došlo k odpojeniu jedného z dvoch odberných miest žalobcu. Dodávateľ má možnosť započat' nový zmenový proces, ktorý však môže trvať aj 30 dní. Odberateľ má možnosť pripojiť sa meraním na iného odberateľa a odberného miesta. Svedok nemal vedomosť, že by žalobca odoberal od obce Šintava elektrickú energiu načierno. K odpojeniu prvého odberného miesta došlo niekedy v novembri alebo decembri 2010 a k podpisu zmluvy došlo dňa 30.6.2010, pričom nový dodávateľ túto zmluvu podpísal až v mesiaci august a pri zmenovom procese urobil chybu, keď neuviedol dve alebo jedno odberné miesto v dôsledku čoho došlo k odpojeniu. Keď došlo k odpojeniu odberného miesta žalobca ostal úplne bez elektrickej energie v jednom odbernom mieste. Kde je druhé odberné miesto svedok nevedel uviesť. Pán D. na predmetnom pojednávaní uviedol, že jedno odberné miesto prináleží k chatovej osade a druhé odberné miesto v reštaurácii. Odpojené bolo odberné miesto patriace k chatovej osade. Rozsudkom okresného súdu vo veci sp. zn. 15C/191/2016 zo dňa 16.5.2019 rozhodol okresný súd tak, že žalovaný neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu a to tak, že dňa 21.9.2015 na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava sa na adresu žalobcu vyjadril nasledovne: si za kosenie ihriska v dobe pol roka vyfakturoval sumu 80.000,- Sk, bol načierno napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, s.r.o. Žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava, ktoré sa bude konať po právoplatnosti rozsudku v nasledujúcom znení: „Ja, A. B. sa touto cestou ospravedlňujem pánovi F. D., bývalému starostovi Obce Šintava za nepravdivé výroky o ňom, že: si za kosenie ihriska v dobe pol roka vyfakturoval sumu 80.000,- Sk, bol načierno

napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, s.r.o., ktoré som vyslovil na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava dňa 21.09.2015“ (vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania). Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 11Co/237/2019-463 zo dňa 3.9.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. potvrdil, vo výroku III. napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaný neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu a to tak, že dňa 21.09.2015 na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava sa na adresu žalobcu vyjadril nasledovne: V čase keď bol starostom, prišiel o veľký biznis a že pri prácach na Domove opatrovateľskej služby bolo vyfakturovaných 850.000,- Sk za opravu prívodu el. energie, v dobe, keď bol starostom sa za revíziu jedného hromozvodu platilo 25.000,- Sk, v období keď bol starostom sa vybuďovalo pod hrádzou 6 stĺpov v cene 280.000,- Sk, v dobe keď bol starostom boli vybudované 4 stĺpy na novom stavebnom obvode za 200.000,- Sk. Žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava, ktoré sa bude konať po právoplatnosti rozsudku v nasledovnom znení: „Ja A. B. sa touto cestou ospravedlňujem pánovi F. D., bývalému starostovi Obce Šintava za nepravdivé výroky o ňom, že: v čase keď bol starostom, prišiel o veľký biznis a že pri prácach na Domove opatrovateľskej služby bolo vyfakturovaných 850.000,- Sk za opravu prívodu el. energie, v dobe, keď bol starostom sa za revíziu jedného hromozvodu platilo 25.000,- Sk, v období keď bol starostom sa vybuďovalo pod hrádzou 6 stĺpov v cene 280.000,- Sk, v dobe keď bol starostom boli vybudované 4 stĺpy na novom stavebnom obvode za 200.000,- Sk, ktoré som vyslovil na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava dňa 21.09.2015.“ Žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi v najbližšom vydaní časopisu Šintavský spravodaj po právoplatnosti rozsudku v nasledovnom znení: „Ja A. B. sa touto cestou ospravedlňujem pánovi F. D., bývalému starostovi Obce Šintava za nepravdivé výroky o ňom, že : v čase keď bol starostom, prišiel o veľký biznis a že pri prácach na Domove opatrovateľskej služby bolo vyfakturovaných 850.000,- Sk za opravu prívodu el. energie, v dobe, keď bol starostom sa za revíziu jedného hromozvodu platilo 25.000,- Sk, v období keď bol starostom sa vybuďovalo pod hrádzou 6 stĺpov v cene 280.000,- Sk, v dobe keď bol starostom boli vybudované 4 stĺpy na novom stavebnom obvode za 200.000,- Sk, si za kosenie ihriska v dobe pol roka vyfakturoval sumu 80.000,- Sk, bol načierno napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, spol. s.r.o, ktoré som vyslovil na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava dňa 21.09.2015.“ (vo zvyšnej zamietajúcej časti sa napadnutý rozsudok potvrdzuje a žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania). F. D. podal trestné oznámenie na starostu obce Šintava - žalovaného 11.4.2017 za trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa a ďalších trestných činov na Obvodné oddelenie PZ, Pekárska č. 3, Sereď. Okresné riaditeľstvo PZ v Galante, odbor kriminálnej polície Galanta, ČVS: ORP-262/1-VYS-GA-217 19.mája 2017 vydalo uznesenie, ktorým odmietlo trestné oznámenie, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku (právoplatné 23.6.2017). V zmysle trestného oznámenia sa žalovaný ako starosta obce Šintava 10.4.2017 na obecnom zastupiteľstve v Šintave vyjadroval na osobu oznamovateľa, že v minulosti ako bývalý starosta obce zadlžil obec Šintava a predniesol množstvo zavádzajúcich informácií k tejto problematike, ktoré informácie podľa oznamovateľa sa vôbec nezakladajú na pravde a týmito výroky pred občanmi obce Šintava vážne ohrozil vážnosť oznamovateľa, ktorý chcel na tieto vyjadrenia reagovať v rámci programu Diskusia avšak A. B. mu vôbec nedal slovo, odignoroval ho. G. E. dňa 13.5.2014 podala trestné oznámenie na Obvodné oddelenie PZ Sereď na A. B. z podozrenia spáchania prečinu ohovárania, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako starosta obce Šintava v presne nezistenom čase od januára 2011 do decembra 2013 na rôznych miestach v obci Šintava ako aj nasadnutiach obecného zastupiteľstva šíril o spoločnosti LODENICA s.r.o., že 8 rokov za funkčného obdobia predchádzajúceho starostu F. D. kradla elektriku obci Šintava tým, že bola nelegálne pripojená na obecný rozvod elektrickej energie a voči obci Šintava má neuhradenú faktúru vo výške cca 30.000,- Sk/995,82 Eur/ a takýmto spôsobom uvádzal nepravdivé skutočnosti, čím robí spoločnosti LODENICA s.r.o. schválnosti. Okresné riaditeľstvo PZ v Galante odbor kriminálnej polície Galanta ČVS: ORP-370/2-VYS-GA-2014 rozhodlo uznesením dňa 19.6.2014 tak, že trestné oznámenie odmietlo, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku (právoplatné 14.11.2014). F. D. podal trestné oznámenie na A. B. zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako starosta obce Šintava dal v presne nezistenom čase dňa 22.7.2013 pokyn osobe C. J., aby vstúpil bez povolenia na súkromný pozemok F. D. a vykonal tam montážne práce na ovládaní čerpadla v studni. Okresné riaditeľstvo PZ v Galante odbor kriminálnej polície Galanta ČVS: ORP-457/OVK-GA-2013 dňa 30.8.2013 trestné oznámenie odmietlo, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku (právoplatné 21.11.2013). Tržby žalobcu sa v roku 2015 do roku

2017 neznížili a po roku 2017 tržby opäť stúpali. Od roku 2015 do roku 2016 sa tržby zvýšili takmer o 1.000,- Eur, v roku 2017 (dva roky po vyriešení predmetných výrokov) sa prepadli cca o 11.000,- Eur a v roku 2018 sa opäťovne zvýšili cca o 6.000,-Eur. Z daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby žalobcu vyplýva, že za rok 2016 základ dane činil 23.653,47 Eur. Technická správa projektu rieši rozdelenie merania na 3 samostatné elektrárenské merania.

4. Okresný súd právne uzavrel, že zodpovednosť za neoprávnené zásahy do názvu a dobrej povesti právnických osôb je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti, ktorá je konštruovaná ako prísne objektívna zodpovednosť, t. j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie subjektu zásahu. Právnym predpokladom poskytnutia ochrany v zmysle citovaných ustanovení je neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a skutočnosť, že takýto zásah je objektívne spôsobilý ujmu na dobrej povesti vyvolať. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie zasahujúce práva právnickej osoby chránené podľa § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Môže ním byť aj kritika, ak táto presiahla rámec oprávnenej kritiky. Občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje si popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé /tzv. dôkaz pravdy/.

5. V súvislosti s posúdením otázky aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie okresný súd konštatoval, že vzťahy medzi F. D. a žalovaným, pričom obaja boli bývalí starostovia Obce Šintava, neboli dobré. Uvedené vyplýva aj z toho, že F. D. podal trestné oznámenie na žalovaného, ktoré sa viedlo na Okresnom riaditeľstve PZ Galanta pod číslom ČVS: ORP-262/1-VYS-GA-2017. Ďalej G. E. - dcéra F. D. podala trestné oznámenie na žalovaného, ktoré konanie sa viedlo na Okresnom riaditeľstve PZ Galanta, odbor Kriminálnej polície Galanta, pod číslom ČVS: ORP-370/2-VYS-GA-2014. F. D. podal trestné oznámenie na žalovaného a vec prejednávalo OR PZ Galanta, odbor kriminálnej polície, pod číslom ORP-457/OVK-GA-2013. Vzťahy medzi F. D. a žalovaným je nutné vidieť aj v tomto kontexte s ohľadom na výroky, ktoré odzneli na Obecnom zastupiteľstve dňa 21.09.2015. Výroky tam znejúce s poukazom na nahrávku, ako aj vzťahy medzi F. D. a žalovaným možno definovať, že boli mierené na osobu F. D.. Výroky žalovaného na obecnom zastupiteľstve predstavovali priamu a bezprostrednú reakciu na opakované útoky a invetívny zo strany F. D. a jeho dcéry. V spore sp. zn. 15C/191/2016 ako žalobca vystupoval F. D. a ako žalovaný A. B.. V rozsudku bol žalovaný zaviazaný ospravedlniť sa žalobcovi za výrok: „bol načierno napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA spol. s r.o.“, ktorý vyslovil na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava dňa 21.9.2015. V tomto bode bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave. V prejednáwanej veci žalobca v žalobnom petite žiadal, aby sa žalovaný ospravedlnil spoločnosti LODENICA spol. s r.o. za nepravdivý výrok o tom, že bola načierno napojená na čističku odpadových vôd, a že sa veselo odoberala energia. V rozsudku sp. zn. 15C/191/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/237/2019 bolo určené, kto výrok uskutočnil a voči komu smeroval. Z tohto rozsudku vyplýva, že výroky na obecnom zastupiteľstve smerovali voči F. D., pričom sám F. D. na pojednávaní dňa 11.4.2024 uviedol, že má firmu ELMOST - F. D. a on realizoval napojenie na obecný elektromer. Z uvedeného vyplýva, keďže výroky žalovaného smerovali voči F. D., že žalobca v spore nie je aktívne vecne legitímovaný.

6. Zároveň okresný súd konštatoval, že ani žalovaný nie je pasívne vecne legitímovaný. Z dokazovania bolo preukázané a medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalovaný výroky predniesol na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 21.09.2015. Žalovaný ako starosta viedol obecné zastupiteľstvo a výroky tam učené predniesol v rámci svojej funkcie ako orgán obce, keď ako starosta konal za obec v rámci svojho funkčného pôsobenia. S poukazom na tieto skutočnosti poukázal (citoval) na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/228/2012, pričom vyslovil názor, že žalovaný nie je pasívne vecne legitímovaný a pasívne vecne legitímovaná by bola Obec Šintava.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol jeho zmenu vyhovením žalobe a priznaním nároku na náhradu trov konania v plnom rozsahu s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. Vytkol okresnému súdu, že sa nedostatočne vysporiadal s poskytnutým skutkovým

stavom, že nedostatočne odôvodnil zamietnutie žaloby, že nesprávne právne posúdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, nesprávne právne posúdil pasívnu vecnú legitimitáciu, nevysporiadal sa s názorom Krajského súdu Trnava. Nesúhlasil so závermi okresného súdu v odsekoch 29 a 32. V prípade žalobcu došlo k závažnému zásahu do jeho práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby tým, že žalovaný o ňom na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva v obci Šintava dňa 21.9.2015 uviedol nepravdivé skutkové tvrdenie o tom, že žalobca bol načierno napojený na čističku odpadových vôd, a že si odoberal energiu (na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, spol. s r.o.). Podľa žalobcu je potrebné použiť logický výklad, ktorý sa vyznačuje tým, že význam výroku žalovaného určuje jeho obsah. Práve z obsahu výroku, a teda aj z logiky veci vyplýva, že pán F. D. nebol na čističku odpadových vôd napojený, práve naopak, žalovaný hovoril o tom, že žalobca bol na čističku odpadových vôd napojený a žalobca 7 rokov používal obecnú elektrinu na jeho prevádzkovanie. Nesúhlasí s názorom okresného súdu, že žalovaný výroky uviedol na adresu pána F. D., resp. že pán D. realizoval napojenie na obecný elektromer. Predmetné difamujúce tvrdenie navyše žalovaný uviedol bez toho, aby si ho akýmkoľvek spôsobom overil alebo preukázal. Už len skutočnosť, že uvedené nepravdivé tvrdenia odzneli na verejnom zasadnutí za prítomnosti poslancov a občanov, považujeme za zásah do práva na ochranu dobrej povesti žalobcu. Okrem toho záznam bol umiestnený a stále je na internetovom portáli B., pričom predmetné video doposiaľ vzhľadom 1614 osôb (podľa informácie zverejnenej pod samotným videom zo dňa 14.5.2024). Žalobca bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby, keďže nepravdivé výroky smerovali na explicitne vyjadrený jej obchodný názov a na jej podnikateľskú činnosť. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že p. D. ako fyzická osoba nepoužíval elektrickú energiu pre svoju osobnú potrebu, túto používal žalobca na prevádzkovanie svojej podnikateľskej činnosti. Okresný súd uviedol, že ani žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný s poukazom na rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/228/2012. V prípade žalovaného ide o exces, t.j. o vybočenie z rámca činnosti starostu obce starostu, nakoľko žalovaný nemôže preniesť zodpovednosť za svoje výroky na obec C., pretože v prípade, že by pripustili možnosť zodpovednosti obce Šintava, potom by za nepravdivé výroky bola zodpovedná obec a v prípade povinnosti úhrady nemajetkovej ujmy by práve obec bola povinná uhradiť predmetnú sumu z rozpočtu obce, a teda za konanie žalovaného by niesli zodpovednosť sami občania, od ktorých starosta odvodzuje svoju moc. Nepravdivé tvrdenia, ktoré žalovaný uviedol na adresu žalobcu boli prezentované ako tvrdenia žalovaného, resp. fyzickej osoby. Hoci k uvedeniu nepravdivých skutkových tvrdení došlo na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva, žalovaný tieto nepravdivé skutkové tvrdenia neuviedol na základe poverenia alebo zdieľania, príp. odsúhlasenia obecného zastupiteľstva. Okresný súd v odseku 31 napadnutého rozsudku poukazyval na konanie sp. zn. 15C/191/2016, kde ako žalobca vystupoval F. D. a ako žalovaný A. B., pričom rozsudkom bol žalovaný zaviazaný ospravedlniť sa za výroky ním vyslovené. V tom prípade okresný súd ako aj odvolací súd so žalovaným konali ako so stranou sporu, pričom žalobe bolo vyhovené. Teda súd prvej inštancie a aj odvolací súd dospeli k záveru, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, a preto zo strany okresného súdu v prejednávanej príhode došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu (odsek 12 uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/265/2021). Zároveň poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 2712/2005. Prvoinštančný súd nerešpektoval názor odvolacieho súdu, ktorý uviedol v uznesení č. k. 10Co/3/2022 zo dňa 31.1.2023, že povinnosťou súdu prvej inštancie bolo opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania s dôrazom na ich vyhodnotenie postupom podľa § 191 CSP a s poukazom na princíp voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princípov CSP, a to najmä so sústredením sa na zvukovoobrazový záznam v spojení aj s § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, aktívnu a pasívnu vecnú legitimitáciu, skúmanie predpokladov ochrany v zmysle § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, odvolacie argumenty odvolateľa i protistrany, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť. Okresný súd porušením svojej povinnosti žalobcovi odoprel právo dozvedieť sa o príčinách svojho rozsudku. Odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Rovnako mal uviesť, akými úvahami sa správal pri hodnotení jednotlivých dôkazov a celá časť odôvodnenia rozsudku musí vyznieť mimoriadne logicky a konzistentne, čo znamená, že musí posúdiť všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti tak, aby presvedčivo vyargumentoval zistený skutkový stav. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že napadaný rozsudok je arbitrárny (poukaz na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky ("ÚS SR"), sp. zn. II. ÚS 6/0, z 13. marca 2003, nálezu ÚS SR, sp. zn. III. ÚS 36/2010). Prvoinštančný súd teda arbitrárne rozhodol tým, že svoje skutkové zistenia a právne závery riadne neodôvodnil. Prvoinštančný súd sa obmedzil vo svojich záveroch na konštatácie výsledkov jeho hodnotenia bez logického vysvetlenia zistených skutočností s použitím súvisiacich právnych ustanovení. Rozsudok prvoinštančného súdu je tak nepresvedčivý a popiera základné princípy spravodlivého procesu, ktorého

výsledkom je predvídateľné rozhodnutie pre sporové strany (pozri I. ÚS 46/05, II. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08, II. ÚS 220/08).

9. Žalovaný odvolanie nepodal k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. K rovnakému záveru o nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie dospel okresný súd aj v predchádzajúcom rozhodnutí (uvedený názor zdôvodnil najmä bod 30. až 36. odôvodnenia rozhodnutia) odkazom na vykonané dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že všetky výroky s ktorými žalobca spája žalobné nároky boli prednesené na zasadnutí obecného zastupiteľstva obce Šintava dňa 21.9.2015 p. B., a to v rámci výkonu jeho funkcie – starostu a tiež, že všetky výroky (vzhľadom na všetky okolnosti) boli evidentne mierené výlučne na osobu p. D. a predstavovali priamu a bezprostrednú reakciu na invetiva zo strany p. D. a jeho dcéry. Právne názory súdu ohľadom nedostatku základných podmienok konania s odkazom na komplexné posúdenie obsahu a okolností prezentovaného prejavu považuje žalovaný za absolúten logické. Rozhodne sa žalovaný nemôže stotožniť s tvrdením žalobcu, že by prvoinštančný súd nerešpektoval právne názory odvolacieho súdu. Práve naopak, žalovaný má za to, že okresný súd dôsledne v zmysle inštrukcie odvolacieho súdu koncentroval svoju pozornosť na otázky legitímácie. Argumentáciu žalobcu prezentovanú v podanom odvolaní považuje žalovaný za nesprávnu, nakoľko je založená len na subjektívnej interpretácii a vnímaní obsahu predmetných vyjadrení. Inkriminovaná časť preslovu žalovaného nebola spôsobilá vyvolať zásah do právom chráneného postavenia žalobcu pre nedostatok jeho aktívnej legitímácie, keďže sa jej ako právnickej osoby netýkal a taktiež nie je možné s úspechom sa domáhať akýchkoľvek nárokov pre nedostatok pasívnej legitímácie u žalovaného.

10. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalobca a uviedol, že ide o exces, t.j. o vybočenie z rámca činnosti starostu obce, nakoľko žalovaný nemôže preniesť zodpovednosť za svoje výroky na obec Šintava pretože v prípade, že by sme pripustili možnosť zodpovednosti obce Šintava, potom by za nepravdivé výroky bola zodpovedná obec a v prípade povinnosti úhrady nemajetkovej ujmy by práve obec bola povinná uhradiť predmetnú sumu z rozpočtu obce, a teda za konanie žalovaného by niesli zodpovednosť sami občania, od ktorých starosta odvodzuje svoju moc. Nepravdivé tvrdenia, ktoré žalovaný uviedol na adresu žalobcu boli prezentované ako tvrdenia žalovaného, resp. fyzickej osoby. Hoci k uvedeniu nepravdivých skutkových tvrdení došlo na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva, žalovaný tieto nepravdivé skutkové tvrdenia neuviedol na základe poverenia alebo zdieľania, príp. odsúhlasenia obecného zastupiteľstva. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Trnava č. k. 10Co/3/2022 zo dňa 31.1.2023, ktorý v odseku 28 uviedol, že súd prvej inštancie síce správne posúdil nárok žalobcu podľa § 19b Občianskeho zákonníka, avšak záver uvedený v odseku 31 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že žalobca nemá v tomto konaní aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, nakoľko všetky výroky uvedené žalovaným smerovali na adresu pána D. D. (ktorý bol čiastočne úspešný v konaní okresného súdu sp. zn. 15C/191/2016) a nie na žalobcu je prinajmenšom podľa odvolacieho súdu predčasný a v tomto smere došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu danej veci. S poukazom na odôvodnenie odvolacieho súdu žalobca zastáva názor, že prvoinštančný súd arbitrárne rozhodol tým, že svoje skutkové zistenia a právne závery riadne neodôvodnil. Obmedzil sa vo svojich záveroch na konštatácie výsledkov jeho hodnotenia bez logického vysvetlenia zistených skutočností a použitím súvisiacich právnych ustanovení. Rozsudok prvoinštančného súdu je tak nepresvedčivý a popiera základné princípy spravodlivého procesu, ktorého výsledkom je predvídateľné rozhodnutie pre sporové strany.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP), na ktorom zopakoval dokazovanie a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je dôvodné postupom podľa § 387 CSP potvrdiť.

12. Rozsudkom č. k. 10C/190/2016-347 zo dňa 27.9.2021 (prvý v poradí) okresný súd I. výkonom žalobu zamietol; II. výkonom priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

13. Uznesením odvolacieho súdu č. k. 10Co/3/2022-406 zo dňa 31.1.2023, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie (prvý v poradí) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že záver okresného súdu, že žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, nakoľko všetky výroky uvedené žalovaným smerovali na adresu pána D. D. (ktorý bol čiastočne úspešný v konaní okresného súdu sp. zn. 15C/191/2016) a nie na žalobcu, je prinajmenšom predčasný a v tomto smere došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu danej veci. Súd prvej inštancie pochybil, keď nevyhodnotil náležite obsah v žalobe označených výrokov žalovaného na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 21.9.2015 označených odvolacím súdom v odseku 30, pričom vychádzal iba z obsahu prepisu CD nosiča na čl. 260 vyhotoveného okresným súdom (ktorý neobsahoval doslovný prepis vyjadrenia žalovaného, pozn. odvolacieho súdu) a v tomto kontexte predčasne uzavrel, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v danej veci. Keďže okresný súd žalobu predčasne zamietol, odôvodnenie napadnutého rozsudku postráda závery okresného súdu (aj) o tom, či žalovaný uniesol alebo neuniesol dôkazné bremeno o pravdivosti svojich tvrdení na adresu žalobcu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva aj, že okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov D. E. a D. E., pričom v odsekoch 15 a 16 uviedol obsah ich výpovedí. Zároveň v odseku 17 okresný súd poukázal na obsah výpovede svedka H. H. I., ktorá je zachytená v zápisnici o pojednávaní dňa 1.3.2018 vo veci sp. zn. 15C/191/2016, avšak z odôvodnenia napadnutého rozsudku už nie je zrejmé ako tieto dôkazy (výsluch svedkov, výpoveď H. H. I. v konaní sp. zn. 15C/191/2016) postupom podľa § 191 CSP vyhodnotil. Odvolací súd poukázal na to, že zníženie tržieb žalobcu nie je právnym predpokladom poskytnutia ochrany (podľa § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka) a teda neunesenie dôkazného bremena v tomto smere nie je dôvodom za zamietnutie žaloby. Okresnému súdu uložil opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania s dôrazom na ich vyhodnotenie postupom podľa § 191 CSP a s poukazom na princíp voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princípov CSP, a to najmä so sústredením sa na zvukovoobrazový záznam v spojení aj s § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, aktívnu a pasívnu vecnú legitímáciu, skúmanie predpokladov ochrany v zmysle § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, odvolacie argumenty odvolateľa i protistrany, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu I. výrokom zamietol (žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi na najbližšom zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Šintava do 5 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom ospravedlnenie má tvoriť samostatný bod rokovania, a to v tomto znení: „Ja A. B., starosta obce Šintava, sa touto cestou ospravedlňujem spoločnosti LODENICA, s.r.o., za nepravdivý výrok o tom, že bola načierno napojená na čističku odpadových vôd, a že sa veselo odoberala energia, vyslovený na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva v obci Šintava zo dňa 21.09.2015. Tento nepravdivý výrok znamenal značný zásah do dobrej povesti spoločnosti LODENICA, s.r.o.“; žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi v najbližšom vydaní časopisu Šintavský spravodaj od právoplatnosti tohto rozsudku v tomto znení: „Ja A. B., starosta obce Šintava, sa touto cestou ospravedlňujem spoločnosti LODENICA, s.r.o., za nepravdivý výrok o tom, že bola načierno napojená na čističku odpadových vôd, a že sa veselo odoberala energia, vyslovený na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva v obci Šintava zo dňa 21.09.2015. Tento nepravdivý výrok znamenal značný zásah do dobrej povesti spoločnosti LODENICA, s.r.o.“; žalovaný je povinný do 5 dní od právoplatnosti tohto rozsudku ospravedlniť sa žalobcovi prostredníctvom internetového spravodaja SereDOnline v tomto znení: „Ja A. B., starosta obce Šintava, sa touto cestou ospravedlňujem spoločnosti LODENICA, s.r.o., za nepravdivý výrok o tom, že bola načierno napojená na čističku odpadových vôd, a že sa veselo odoberala energia, vyslovený na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva v obci Šintava zo dňa 21.09.2015. Tento nepravdivý výrok znamenal značný zásah do dobrej povesti spoločnosti LODENICA, s.r.o.“; žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.500,- Eur z titulu primeraného zadošťučinenia).

15. Podľa § 390 CSP odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a b) odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

16. S poukazom na cit. ust. § 390 CSP, skutočnosť, že rozsudok vo veci samej bol už raz odvolacím súdom zrušený (aj v napadnutom rozsahu) a vec vrátená (v zrušenom rozsahu) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej

inštancie, a tiež s poukazom na dôvodnosť niektorých odvolacích námietok (napr. o nedostatočnom vyhodnotení vykonaného dokazovania), odvolací súd na zopakovanie dokazovania nariadil vo veci odvolacie pojednávanie (§ 385 CSP).

17. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie (zamietnutie žaloby voči žalovanému) napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) odôvodnil tým, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný a žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný.

18. Na odvolacom pojednávaní dňa 29.9.2025 odvolací súd zopakoval v potrebnom rozsahu dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a v záujme predvídateľnosti svojho rozhodnutia postupoval podľa § 181 ods. 2 v spojení s § 378 ods. 1 CSP.

19. Odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané okresným súdom oboznámením obsahom vytlačenej stránky OZ Šintava – Youtube (čl. 11), faktúrou č. 11442010 zo dňa 31.12.2010 (čl. 12), prílohou k faktúre č. 7010340981 (čl. 13-14), výpočtom (čl. 15), potvrdenkou séria Z 0083058 zo dňa 31.12.2010 (čl. 16), predžalobnou výzvou zo dňa 1.2.2016 (čl. 17) + doručenkou zo dňa 4.2.2016 (čl. 24), odpoveďou na výzvu zo dňa 17.2.2016 vrátane prílohy (čl. 25, čl. 29, čl. 30), odpoveďou k odpovedi na výzvu zo dňa 14.3.2016 vrátane doručanky (čl. 31, čl. 34), odpoveďou na opätovnú výzvu zo dňa 23.3.2016 (čl. 40) Zápisnicou volebnej komisie o výsledku volieb zo dňa 27.11.2010 (čl. 61-66), Zápisnicou zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva konaného dňa 22.4.2013 (čl. 67-69), Pracovnou zmluvou D. E. zo dňa 3.6.1991 (čl. 70), Pracovnou zmluvou D. E. zo dňa 7.7.1991 (čl. 71), Pracovnou zmluvou D. E. zo dňa 20.1.1998 (čl. 72), Vyjadrením starostu obce Šintava zo dňa 13.9.2016 (čl. 73), Osvedčením Miestnej volebnej komisie obce Šintava zo dňa 27.12.2010 (čl. 74), Osvedčením Miestnej volebnej komisie obce Šintava zo dňa 28.11.2014 (čl. 75), Zmluvou o združenej dodávke elektriny s prevzatím zodpovednosti za odchýlku č. 1010997 zo dňa 30.6.2010 (čl. 86-87), Prílohou č. 2 k Zmluve o združenej dodávke elektriny s prevzatím zodpovednosti za odchýlku č. 1010997 (čl. 88), Vyjadrením Komunál energy odpojenia odberného miesta ČOM: 3106078629 zo dňa 9.12.2010 (čl. 89), Zmluvou o pripojení odberného zaradenia žiadateľa do distribučnej sústavy spoločnosti ZSE Distribúcia, a.s. zo dňa 15.12.2010 (čl. 90-96), Oznámením o vykonanej práci zo dňa 17.12.2010 (čl. 97), Doplnením zápisnice zo zasadnutia OZ dňa 12.12.2011 (čl. 98), Doplnením zápisnice zo zasadnutia OZ 12.12.2011 – odpoveď zo dňa 10.1.2012 (čl. 99), Prehľadom odberu elektrickej energie na prečerpačke ČOV (čl. 132), Výpisom z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 20.6.2018 (čl. 149), Výpisom z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 21.6.2018 (čl. 150), Kartou IM zo dňa 4.8.2010 (čl. 151), Faktúrou č. 200210179 zo dňa 29.11.2002 (čl. 152), Zápisnicou o pojednávaní zo dňa 1.3.2018 vo veci okresného súdu sp. zn. 15C/191/2016 (čl. 195), Zápisnicou o pojednávaní zo dňa 7.2.2019 vo veci okresného súdu sp. zn. 15C/191/2016 (čl. 200), Zápisnicou o pojednávaní zo dňa 16.5.2019 vo veci okresného súdu 15C/191/2016 (čl. 218), Listinou graf tržby žalobcu (čl. 259), Daňovým priznaním žalobcu za rok 2016 (čl. 263-268), účtovnou závierkou žalobcu k 31.12.2016 (čl. 269-274), Technickou správou (čl. 470), výpisom zo živnostenského registra (čl. 35), Výpisom z Obchodného registra žalobcu (čl. 38), Údajmi z Registra poverení na vykonanie exekúcie (čl. 480), Údajmi na K. zo dňa 9.4.2024 (čl. 481-483), rozsudkom okresného súdu vo veci sp. zn. 15C/191/2016 zo dňa 16.5.2019 (čl. 251), rozsudkom krajského súdu vo veci sp. zn. 11Co/237/2019 zo dňa 3.9.2020 (čl. 314).

20. Odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané okresným súdom – výsluch žalovaného na pojednávaní dňa 26.6.2017 (prečítaním zápisnice čl. 104), z ktorej vyplýva, že na predmetnom zasadnutí informoval ohľadne ekonomickej situácie obce. Zistil vysoké zadĺženie obce, pretože sa brali úvery a začal prijímať opatrenia za účelom ochrany verejných zdrojov. Pracovníci zistili a informovali o tom, že čistička odpadových vôd má vysoký obeh elektrickej energie a pán D. potvrdil, že nemali iné východisko ako sa napojiť na zdroj elektrickej energie obce. Táto skutočnosť bola potvrdená predloženými faktúrami od roku 2011, počas ktorého obdobia boli zistené veľké rozdiely v odbere elektrickej energie. Na predmetnom zasadnutí položil rečnícku otázku a opýtal som sa koľkokrát to mohlo byť za tých 7 rokov. Momentálne iné k veci nemá čo uviesť. Na otázku právneho zástupcu žalobcu uviedol, že robili kontrolu, v rámci ktorej vypli zariadenie čističky odpadových vôd a pracovníci obce zistili a upozornili ho, že elektromer sa nadmerne otáča. Z tohto usúdili, že na obecný zdroj musí byť napojený niekto iný, osobne za ekonómku obce prišiel bývalý starosta obce pán D., ktorý povedal, že je ochotný vyrovať dlh. Týmto vlastne uznal, že načierno odoberal elektrickú energiu. Od nástupu do funkcie starostu si každý rok robí takúto kontrolu a zistil napr. že v roku 2010 bol odber vo výške 20000 kilowatt a v roku 2012 to bolo už len 7000 kilowatt. Pán E. mu uviedol, že žalobca odoberá elektrinu načierno.

21. Odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané okresným súdom – výsluch konateľky žalobcu (G. E.) na pojednávaní dňa 26.6.2027 (prečítaním zápisnice čl. 142), z ktorej vyplýva, že tvrdím, že pán starosta klame, pretože predmetný výrok použil na schôdzi obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo v roku 2015 v čase, keď bol starostom už druhé volebné obdobie. Pýta sa, keď odpojil zariadenie, ako sa mu mohli točiť hodiny a keby bol žalobca napojený na elektrickú energiu, tým pádom by vypol aj žalobcu. V tomto období už neodoberali elektrickú energiu aj keď je pravdou, že v mesiaci november až december 2010 odoberali elektrickú energiu z obce. Boli napojení na elektromer obce z dôvodu, že spoločnosť mala dva elektromery a z ničoho nič boli odpojení z dodávky elektrickej energie, v dôsledku ktorej prechádzali na inú spoločnosť. Chcela, aby jej otec pomohol a z tohto dôvodu v rozpätí jedného mesiaca boli napojení na obecný elektromer. Starosta, nielen na predmetnej schôdzi, ale aj na predchádzajúcich tvrdil, akí sú škodní, vykrikoval, že boli načierno napojení na obecný elektromer niekoľko rokov, v dôsledku ktorej skutočnosti, podala aj trestné oznámenie, ktoré bolo zamietnuté aj bez výsluchu oznamovateľa. Bola rada, keď na predmetnej schôdzi použil predmetný výrok, ktorý bol zaznamenaný, pretože sa mohla vo veci hájiť.

22. Odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom – výsluch svedkyne D. E. (prečítaním zápisnice o pojednávaní dňa 23.4.2028 na čl. 155), z ktorej vyplýva, že na obecných zastupiteľstvách bývalý starosta s terajším starostom mali medzi sebou slovné prestrelky a terajší starosta konštatoval, že „ktovie koľkokrát bol žalobca pripojený na obecný elektromer“. Za terajšieho starostu sa zistilo, že na elektromere sa stále točí a keď to zistil, pán D. prišiel a povedal, že bol pripojený na obecný elektromer, na základe ktorej skutočnosti začala zisťovať stavy elektromerov. Zistila, že pravdepodobne terajší starosta má pravdu, pretože za minulé roky v r. 2009 bolo 10400 kWh, v r. 2010 20184 kWh, v r. 2011 14117 kWh, v r. 2012 6633 kWh, v r. 2013 8236 kWh, v r. 2014 6749 kWh, v r. 2015 7861 kWh, v r. 2016 9272 kWh, v r. 2017 6486 kWh, v r. 2017 10 486 kWh za rok. Inak obec má stále rovnaké čerpadlá. S prečerpacou stanicou majú neustále problémy, keď prečerpacia stanica je v areály žalobcu a mali by sme robiť pravidelnú kontrolu a údržbu čerpadiel a žalobca ich do areálu nechce púšťať. Konkrétne čerpadlo sa nachádza v areáli žalobcu. V danom prípade býva ročný odpočet a čakali až na vyúčtovaciu faktúru, ktorá prišla v mesiaci január nasledujúceho roku. Pokyn na vystavenie faktúry z odber energie za r. 2009 až 2010 jej dal bývalý starosta. V tom čase mala vedomosť, že konateľkou žalobcu je pani E.. Manžel svedkyne robí na prečerpávacej stanici a čerpadlá boli odstavené, avšak hodiny sa naďalej točili, na základe tejto skutočnosti prišli k odberu elektrickej energie žalobcom. Na hodiny obce je napojená studňa a prečerpačka, bývalý starosta sa odpojil z chatovej osady a napojil na žalobcu. Bývalý starosta bol elektrikár a on robil rozdelenie meradla. Starosta bol napojený načierno, pretože pred pripojením nikomu nepovedal, že sa ide napojiť a až keď zistil, že odber elektrickej energie zistili, sám sa priznal tým, že faktúru za odber zaplatí. Na prelome r. 2010 sa nič nezmenilo. Na prelome r. 2010 Adavaster nesponzoroval obec Šintavu. Nevie povedať, kedy tých 7 rokov odoberal žalobca elektrickú energiu. Od žalobcu neviduje nezaplatenú faktúru. Spoločnosť Lodenica na úhradu nezaplatenej faktúry nevyzývala. Žalobcovi bola vystavená len jedna faktúra, ktorú vystavila so spätným dátumom po doručení vyúčtovacej faktúry kvôli cene. Nevie sa vyjadriť ako sa dopracovala k stavom elektromerov, niekto jej ich nadiktoval. Nepamätá si, že by jej stavy dával manžel. Vie, že na ihrisku v areáli žalobcu sú reflektory. Vie, že počas zimných mesiacov ihrisko využívali a osvetľovali futbalisti málo. Nevie, že toto osvetlenie napájali prenosnými káblami na obecný elektromer. Generálnym manažérom futbalového klubu nebola firma Adavaster. Ihrisko využívali futbalisti do mesiaca november dvakrát do týždňa v poobedných hodinách.

23. Odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom – výsluch svedka D. E. (prečítaním zápisnice o pojednávaní zo dňa 23.4.2018 na čl. 124), z ktorého vyplýva, že od roku 2018 nie je zamestnancom obce Šintava, bol zamestnancom od roku 1998 ako strojník. Plaváky ovládajú čerpadlá. Pamätám si, bolo to v novembri v r. 2010, keď sa skončilo funkčné obdobie p. D., zistil, že čerpadlá nefungujú, ale meradlo na elektromery sa točí, na ktorý je napojená studňa a svetlá z futbalového ihriska. Keď to zistil, všetko povypínal a elektromer sa stále točil, išiel za p. starostom, a povedal mu čo zistil, nepovedal nič iba sa zasmial. Je vyučený elektromontér. Starostovi neuviedol, že za navýšený odber energie môže spoločnosť Lodenica. Hľadal zdroj točenia elektromeru. Nevie, či informácie o točení elektromeru mal starosta len od svedka. Starosta nemal od svedka informáciu, že spoločnosť odoberala 7 rokov. Starostovi nepovedal, že za točenie elektromeru môže spoločnosť Lodenica. Nevie komu na úrade sa priznal pán D.. Elektromery sú na verejnom priestranstve, takže do nich mohol pozerať

ktokoľvek. Dvierka dovtedy zamknuté neboli, ale od tejto udalosti sa dal na dvierka zámok a dvierka sa uzamknajú. Nevie, v ktorom čase mu dal starosta príkaz uzamknúť skrinku.

24. Odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom – výsluch svedka F. D. (prečítaním zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.4.2024 na čl. 124), ktorý uviedol, že je spoločníkom v spoločnosti LODENICA, spol. s r.o. Do roku 2000 bol jeden objekt, ktorý patril obci Šintava. Potom v roku 2000 sa odber elektriny rozdelil z titulu, že o tento objekt mal záujem SAVAS, a.s. V tom roku 2000 svedkova firma ELMOST - F. D. robila rozdelenie elektriny na základe projektovej dokumentácie. Robilo sa to z dôvodu, že záujemca o kúpu SAVAS, a.s. mal záujem len o niektoré časti. V roku 2000 tam vzniklo ďalšie odberné miesto. Medzi svedkom a žalovaným vzťahy nie sú dobré. Bol starostom obce Šintava a žalovaný nastúpil po ňom ako starosta a mal voči svedkovi invektívy, obviňoval svedka z neoprávneného odberu energie. Mali civilné konania, viedlo sa aj trestné konanie. V jednom období bol zvýšený odber z dôvodu, že dali k dispozícii futbalové ihrisko a športovci odoberali energiu, za ktorú platili, avšak odber začal byť neúnosný a potom došlo z ich strany k odpojeniu. Potom sa osvetľovacie telesá športového areálu napojili na obecný rozvod. Bolo to asi v roku 2007. Od obce kúpili areál, ktorého súčasťou bolo aj futbalové ihrisko. Dohodli sa s futbalistami, za prítomnosti vtedajšieho starostu H. L., že môžu užívať ihrisko, keď sa budú o neho starať. Bolo tam aj umelé osvetlenie, a za umelé osvetlenie - elektriku platili až do roku 2007. Po roku 2007 došlo k odpojeniu. Tým pádom odber žalobcu klesol a naopak obci odber stúpol. Toto trvalo do roku 2012. V roku 2012 starosta žalobcovi oznámil, že končia s úpravou a starostlivosťou o futbalové ihrisko. Futbalisti prestali využívať ihrisko v roku 2012 a tým aj poklesla spotreba energie pre obec. LODENICA s.r.o. bola jeden mesiac napojená na obecný elektromer z dôvodu, že pri prechode k inému dodávateľovi elektriky došlo k pochybeniu a tým pádom odpojili LODENICU od elektriky. Napojili to z dôvodu, že nebolo iného východiska a vtedy bol svedok starostom. Nechcel, aby došlo ku škode pre obec, nakoľko LODENICA ubytovávala hostí, a tí odvádzali ubytovací poplatok obci. LODENICA, s.r.o. nemala inú možnosť, ako riešiť situáciu. Napojenie na obecný elektromer realizoval svedok, lebo predtým mal firmu ELMOST - F. D.. Elektrárne odpojili LODENICU, nemali inú možnosť, len sa rýchlo napojili na obec. Napojilo sa to navečer a ráno to oznámil ekonómke na obci s tým, že sa dohodli na spôsobe úhrady.

25. Odvolací súd zopakoval dokazovanie pripojeným vyšetrovacím spisom OR PZ č. ČVS: ORP-262/1-VYS-GA-2017, z ktorého vyplýva, že trestné oznámenie F. D. na A. B. (žalovaného) týkajúce sa výrokov na obecnom zasadnutí zo dňa 10.4.2017 bolo odmietnuté (právoplatne dňa 23.6.2017).

26. Odvolací súd zopakoval dokazovanie pripojeným vyšetrovacím spisom OR PZ č. ČVS: ORP-370/2-VYS-GA-2014, z ktorého vyplýva, že trestné oznámenie G. E. na A. B. (žalovaného) týkajúce sa podozrenia zo spáchania prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako starosta obce Šintava v presne nezistenom čase od januára 2011 do decembra 2013 mal šíriť o spoločnosti LODENICA spol. s r.o., že 8 rokov za funkčného obdobia predchádzajúceho starostu F. D. kradla elektriku v obci tým, že bola nelegálne pripojená na obecný rozvod elektrickej energie a voči obci má neuhradenú faktúru vo výške cca 30.000,- Sk (995,82,- eur), bolo odmietnuté (právoplatne dňa 14.11.2014).

27. Odvolací súd zopakoval dokazovanie pripojeným vyšetrovacím spisom OR PZ č. ČVS: ORP-457/OVK-GA-2013 z ktorého zistil, že trestné oznámenie F. D. na A. B. (žalovaný) týkajúce sa pokynu zo dňa 22.7.2013 osobe C. J. vstúpiť bez povolenia na súkromný pozemok F. D. a vykonať tam montážne práce na ovládanie čerpadla v studni, bolo odmietnuté (právoplatne dňa 21.11.2013).

28. Odvolací súd zopakoval dokazovanie prehratím CD nosiča (založeného v prílohovej obálke na čl. 188) so zvukovo-obrazovou nahrávkou zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva obce Šintava zo dňa 21.9.2015 (od času nahrávky 3:22:00).

29. Pokiaľ ide o výrok, ktorý je predmetom žaloby, prvoinštančný súd napriek tomu, že odvolací súd v uznesení č. k. 10Co/3/2022-406 zo dňa 31.1.2023 v odseku 35 odôvodnenia napadnutého uznesenia vytkol súdu prvej inštancie, že nevyhodnotil náležite obsah v žalobe označených výrokov žalovaného na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 21.9.2015, pričom vychádzal iba z obsahu prepisu CD nosiča na čl. 260 vyhotoveného okresným súdom, ktorý neobsahoval doslovný prepis vyjadrenia žalovaného, po zrušení veci ohľadom nahrávky zo dňa 21.9.2015 na CD nosiči, nepostupoval podľa § 191 CSP (tak ako mu bolo odvolacím súdom uložené v zrušujúcom uznesení). S ohľadom na uvedené odvolací súd na

pojednávani dňa 29.9.2025 zopakoval dokazovanie prehratím nahrávky zo dňa 21.9.2015 na CD nosiči, z ktorej (v časti 3:24:14) vyplýva, že žalovaný okrem iného uviedol: „....Vážené dámy, páni, pán D. bol taký obozretný, alebo by povedal, že taký snaživý, a vynikajúco podnikal vo svojom biznise, pretože už len takú maličkosť ako elektrickú energiu odoberá z čističky odpadových vôd. Bol načierno napojený na čističku odpadových vôd....“, „.....pán D. sedem rokov, podľa mňa sedem rokov ste používali ...“, „alebo aj dvanásť, to je jedno ste používali obecnú elektrinu na prevádzkovanie Lodenice s.r.o. Načierno, napojil sa a my sme zistili, prečo my máme taký vysoký odber“, „LODENICA s.r.o. je D., aby si aj ty dobre počul, je napojená načierno. Je napojená na čističku odpadových vôd a odoberala sa veselo energia, čo však čo máme robiť, však keď potrebujeme, takto to bolo povedané, je to v zápisnici.....“.

30. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

31. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie, ods. 2 pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

32. Podľa § 19b ods. 1 Občianskeho zákonníka, právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení, ods. 2 pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch.

33. Podľa § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka, odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

34. Z dikcie citovaných zákonných ustanovení vyplýva možnosť právnickej osoby, postihnutej neoprávneným zásahom do jej dobrej povesti domáhať sa súdnou cestou, aby sa subjekt neoprávneného zásahu zdržal takého zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a aby odstránil závadný stav a zároveň má právo sa domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré môže byť požadované i v peniazoch. Použitie jednotlivých prostriedkov ochrany a sankcií, ktoré vyplývajú z ust. § 19b ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako i rozsahu ich použitia prináleží súdu a úvaha súdu musí vychádzať z konkrétnych okolností neoprávneného zásahu do dobrej povesti právnickej osoby na podklade hodnotenia vykonaných dôkazov. V danom prípade ide o voľné hodnotenie dôkazov, ktoré nie je vymedzené hodnotiacimi hľadiskami, ktoré boli stanovené v hmotnom práve, a to najmä čo do rozsahu použitia sankcie primeraného zadosťučinenia uvedeného v ustanovení § 19b ods. 2 Občianskeho zákonníka.

35. Právnym predpokladom poskytnutia ochrany v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka je neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a skutočnosť, že takýto zásah je objektívne spôsobilý ujmu na dobrej povesti vyvolať. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie zasahujúce práva právnickej osoby chránené v zmysle § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Môže ním byť aj kritika, ak táto presiahla rámec oprávnenej kritiky. Občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (na ňom je povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť, bremeno tvrdenia, či dôkazné bremeno) občianskoprávnej sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy).

36. Názov a dobrá povesť právnickej osoby sú obdobou mena a cti fyzickej osoby, a preto patria k primárnym individualizujúcim znakom každej právnickej osoby. Dobrú povesť právnickej osoby, ktorá je podnikateľom, je treba hodnotiť najmä podľa jej správania v obchodných vzťahoch. Dobrá povesť

právnickej osoby je obdobou mena a cti fyzickej osoby, patrí k primárnym individualizujúcim znakom každej právnickej osoby.

37. Občiansky zákonník, pri rozsahu a nárokoch vyplývajúcich zo zásahu do dobrej povesti právnickej osoby, v § 19b ods. 3 odkazuje na úpravu týkajúcu sa nárokov z neoprávneného použitia názvu právnickej osoby. Týmto odkazom rozsah nárokov vyplývajúcich zo zásahu do dobrej povesti de facto kopíruje rozsah prostriedkov súdnej ochrany osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka. V sporoch o ochranu dobrej povesti (ktorá sa u právnickej osoby predpokladá) sa vyvažuje záujem na ochrane dobrej povesti na jednej strane a sloboda prejavu na strane druhej.

38. Podľa rozhodnutia sp. zn. 30Cdo/2448/2007 (NS ČR): K vzniku občianskoprávných sankcií za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie konkrétneho zásahu voči dobrej povesti právnickej osoby (z uvedeného vyplýva nevyhnutnosť overenia faktu, že právnická osoba skutočne takú povesť požíva), tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a neoprávnenosťou (nezákonnosťou) zásahu. Fyzická alebo právnická osoba môže byť zodpovedná za zásah do dobrej povesti právnickej osoby len vtedy, ak tento neoprávnený zásah skutočne tiež vyvolala, resp. spôsobilá. Povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno o príčinnej súvislosti zaťažuje dotknutú právnickú osobu.

39. Do práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa citovaných zákonných ustanovení je možné zasiahnuť skutkovými tvrdeniami, ale aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami, pričom ide spravidla o nepravdivé skutkové tvrdenia a o také hodnotiace úsudky, ktorým chýba akýkoľvek skutkový základ, avšak v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter, čo znamená, že tvrdenie musí byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby.

40. Nepravdivým alebo pravdu skresľujúcim údajom sa rozumejú také skutočnosti vonkajšieho sveta, ktorým je možné priradiť zápornú pravdivostnú hodnotu (nepravdy) alebo skutočnosti, ktoré takto hodnotiť nie je možné, ale sú podané tak, že vedú ku skresleniu informovania verejnosti. Aby nepravdivý, resp. pravdu skresľujúci údaj viedol k vzniku práva na ospravedlnenie a finančnú satisfakciu, musí sa zároveň dotknúť cti alebo dobrého mena konkrétnej právnickej osoby.

41. Občianskoprávna ochrana dobrej povesti právnickej osoby vyplývajúca z § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy vtedy, ak nepravdivé tvrdenie a neprimeraný hodnotiaci úsudok je považovaný za neoprávnený zásah, ktorý z objektívneho hľadiska bol spôsobilý privodiť ujmu do práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a vzniknutou ujmou na dobrej povesti právnickej osoby musí byť príčinná súvislosť. Pre posudzovanie dobrej povesti platí, že každá právnická osoba má dobrú povesť. Ide o vyvrátiteľnú domnienku, pričom dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že právnická osoba nemá dobrú povesť zaťažuje osobu, ktorá do povesti právnickej osoby zasiahla. Musí napríklad preukázať, že ňou uskutočnený zásah spočívajúci do dobrej povesti v negatívnom tvrdení je pravdivý (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/28/2021).

42. Občianskoprávna ochrana dobrej povesti právnickej osoby vyplývajúca z ustanovenia § 19b ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy vtedy, ak nepravdivé tvrdenie a neprimeraný hodnotiaci úsudok je považovaný za neoprávnený zásah, ktorý z objektívneho hľadiska bol spôsobilý privodiť ujmu do práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a vzniknutou ujmou na dobrej povesti právnickej osoby musí byť príčinná súvislosť (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/34/2020).

43. Podľa čl. 19 ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len ústava SR), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

44. Podľa čl. 26 ods. 1, 2 a 4 ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. (1) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na

povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon. (2) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. (4)

45. Sloboda prejavu je základným pilierom demokratickej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotové sudy. K veciam verejným nepochybne patrí činnosť orgánov verejnej moci, vrátane rozhodovacej činnosti súdov, ako aj činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote. Sloboda prejavu však nie je bezbrehá; ústavou zaručené právo vyjadrovať svoje názory je obsahovo obmedzené právami iných, najmä čl. 19 ústavy. Pri kolízii oboch ústavou garantovaných práv a aplikácii ustanovenia § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka v súvislosti s uplatňovaním ochrany dobrej povesti právnickej osoby, je povinnosťou súdu vždy interpretovať jednotlivé zákonné ustanovenia z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavou garantovaných práv a slobôd. Pri strete slobody prejavu s právom na ochranu dobrej povesti právnickej osoby je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) porušenia základného práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Teória a súdna prax preto rozlišuje medzi skutkovými tvrdeniami, u ktorých možno zisťovať ich pravdivosť a hodnotovými úsudkami, kde tá možnosť je podstatne obmedzená (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009 sp. zn. II. ÚS 152/08-52).

46. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia, je teda overiteľná. V zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia či ľudskej dôstojnosti. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia (oznámenia). Porušenie práva na česť, resp. dobrú povesť, môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti, resp. dobrej povesti dotknutého subjektu, v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Či je určité tvrdenie difamujúce, treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo.

47. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, to znamená, či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie či zneuctenie danej osoby. Treba teda rozlišovať medzi kritikou prípustnou (oprávnenou) a medzi kritikou, ktorá môže tvoriť podstatu neoprávneného porušenia práva na česť (dobrú povesť). Ak má byť kritika prípustná, musí byť vecná, konkrétna a primeraná (zodpovedajúca) čo do obsahu, formy a miesta. Vecnosť kritiky vyžaduje, aby kritika vychádzala z pravdivých skutočností (podkladov) ako premís pre hodnotiaci úsudok. Hodnotiaci úsudok musí byť totiž záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky dovodiť. Konkrétnosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti. Primeranosť kritiky čo do obsahu, formy a miesta (použitými výrazmi, formuláciami, spojeniami), znamená, že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu (cieľa).

48. K porušeniu práva na ochranu dobrej povesti môže dôjsť slovom, písmom, obrazom i akýmkoľvek iným konaním difamujúcej povahy (znevažujúcej, diskreditačnej či zneuctujúcej). Pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku v prvom rade treba odlišiť, či sa jedná o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok (kritiku), pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia. Porušenie práva na ochranu dobrej povesti môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú spôsobilé privodiť ujmu na dobrej povesti dotknutého subjektu a teda pôsobiť difamačne. Či je určité tvrdenie difamujúce, treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového vyznenia s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tvrdeniu došlo. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť je teda overiteľná. Z hľadiska ich pravdivosti nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia (oznámenia). (sp. zn. 4Cdo 149/2009)

49. Ochrana dobrej povesti právnickej osoby je ochranou osobnosti právnickej osoby. Chráni pred neoprávnenými zásahmi do povedomia verejnosti o právnickej osobe. Konkrétne konanie právnickej či fyzickej osoby, ktoré v očiach jej zmluvných partnerov alebo verejnosti spochybňuje jej dôveryhodnosť (neplnenie zmluvných či zákonných povinností), sa však prejaví pri postihovaní vyjadrení, ktoré môžu predstavovať zásah do jej dobrej povesti. Vždy je preto nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti, resp. dobrej povesti, a to v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Zároveň je nutné, aby príslušný zásah bezprostredne súvisel s porušením chráneného práva, t. j. aby tu existovala príčinná súvislosť medzi nimi, pričom musí ísť o zásah neoprávnený. K takému zásahu dochádza iba vtedy, ak tento zásah v konkrétnom prípade presiahol určitou prípustnou intenzitou takú mieru, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať (sp. zn. 4Cdo 149/2009).

50. Do práva na ochranu proti neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka (podobne ako do osobnostných práv fyzických osôb podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) možno zasiahnuť jednak skutkovými tvrdeniami, ale tiež aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Ide spravidla o nepravdivé skutkové tvrdenia a o také hodnotiace úsudky, ktorým chýba akýkoľvek skutkový základ, pričom v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter. To znamená, že tvrdenie musí byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 211/08 z 18. septembra 2008).

51. Z uznesenia najvyššieho súdu z 23. septembra 2009 sp. zn. 4Cdo 212/2007 okrem iného vyplýva, že občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (dôkazná povinnosť, bremeno tvrdenia) občianskoprávnej sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). Pri strete práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu treba zohľadniť všetky rozhodujúce konkrétne okolnosti daného prípadu lebo sloboda prejavu predstavuje jeden z najdôležitejších princípov demokratickej spoločnosti a preto sa vzťahuje nielen na informácie alebo myšlienky priaznivo prijímané či považované za neškodné alebo za bezvýznamné, ale aj na tie, ktoré zraňujú, šokujú alebo znepokojujú a aj nadnesené a zveličujúce názory a že fyzické i právnické osoby majú v rámci slobody prejavu právo verejne (teda aj tlačou) vyslovovať svoje názory na hospodárenie obchodnej spoločnosti. Hodnotiaci úsudok a tvrdenie skutočnosti sa zásadným spôsobom líšia, lebo kým existencia skutočnosti môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich úsudkov nie je dokázateľná, čo ale neznamená, že sú v rámci konania o ochranu dobrej povesti celkom nenapadnuteľné.

52. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení k 31.3.2018 obecné zastupiteľstvo je zastupiteľský zbor obce zložený z poslancov zvolených v priamych voľbách obyvateľmi obce. Volebné pravidlá upravuje osobitný predpis. 5) Funkčné obdobie obecného zastupiteľstva sa končí zložením sľubu poslancov novozvoleného obecného zastupiteľstva na štyri roky, ods. 4 Obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené a) určovať zásady hospodárenia a nakladania s majetkom obce a s majetkom štátu, ktorý užíva, schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s ním, b) schvaľovať rozpočet obce a jeho zmeny, kontrolovať jeho čerpanie a schvaľovať záverečný účet obce, schvaľovať emisiu komunálnych dlhopisov, schvaľovať zmluvu uzavretú podľa § 20 ods. 1, rozhodovať o prijatí úveru alebo pôžičky, o prevzatí záruky za poskytnutie návratnej finančnej výpomoci zo štátneho rozpočtu; v rozsahu určenom zastupiteľstvom môže zmeny rozpočtu vykonávať starosta, c) schvaľovať územný plán obce alebo jej časti a koncepcie rozvoja jednotlivých oblastí života obce, d) rozhodovať o zavedení a zrušení miestnej dane a ukladať miestny poplatok, 5a) e) určovať náležitosti miestnej dane alebo miestneho poplatku a verejnej dávky a rozhodovať o prijatí úveru alebo pôžičky, f) vyhlasovať miestne referendum o najdôležitejších otázkach života a rozvoja obce a zvolávať zhromaždenie obyvateľov obce, g) uznávať sa na nariadeniach, h) schvaľovať dohody o medzinárodnej spolupráci a členstvo obce v medzinárodnom združení podľa § 21 ods. 1, i) určiť plat starostu podľa osobitného zákona 11) a určiť najneskôr 90 dní pred voľbami na celé funkčné obdobie rozsah výkonu funkcie starostu; zmeniť počas funkčného obdobia na návrh starostu rozsah výkonu jeho funkcie, j) voliť a odvolávať hlavného kontrolóra obce (ďalej len "hlavný kontrolór"), určiť rozsah výkonu funkcie hlavného kontrolóra a jeho plat, schvaľovať odmenu hlavnému kontrolórovi, k) schvaľovať štatút obce, rokovací poriadok obecného zastupiteľstva a zásady

odmeňovania poslancov, l) zriaďovať, zrušovať a kontrolovať rozpočtové a príspevkové organizácie obce a na návrh starostu vymenúvať a odvolávať ich vedúcich (riaditeľov), zakladať a zrušovať obchodné spoločnosti a iné právnické osoby a schvaľovať zástupcov obce do ich štatutárnych a kontrolných orgánov, ako aj schvaľovať majetkovú účasť obce v právnickej osobe, m) schvaľovať združovanie obecných prostriedkov a činností a účasť v združeniach, ako aj zriadenie spoločného regionálneho alebo záujmového fondu, n) zriaďovať a zrušovať orgány potrebné na samosprávu obce a určovať náplň ich práce, o) udeľovať čestné občianstvo obce, obecné vyznamenania a ceny, p) ustanoviť erb obce, vlajku obce, pečať obce, prípadne znelku obce.

53. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení k 31.12.2010 predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta. Funkcia starostu je verejná funkcia. Funkčné obdobie starostu sa skončí zložením sľubu novozvoleného starostu. Spôsob voľby starostu upravuje osobitný zákon 5).

54. Podľa § 13 ods. 4 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení k 31.3.2018 starosta zvoláva a vedie zasadnutia obecného zastupiteľstva a obecnej rady, ak tento zákon neustanovuje inak, a podpisuje ich uznesenia, b) vykonáva obecnú správu, c) zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám, d) vydáva pracovný poriadok, organizačný poriadok obecného úradu a poriadok odmeňovania zamestnancov obce; 12b) informuje obecné zastupiteľstvo o vydaní a zmenách organizačného poriadku obecného úradu, e) rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.

55. V danom prípade k tvrdenému zásahu do osobnostných práv žalobcu malo dôjsť v žalobe označenými výroky žalovaného na adresu žalobcu, uvedenými žalovaným dňa 21.9.2015 na zasadnutí obecného zastupiteľstva obce Šintava, ktoré sú predmetom konania „LODENICA s.r.o., je napojená načierne napojená na čističku odpadových vôd a odoberala sa veselo energia“, pričom medzi stranami nebol sporný obsah predmetného výroku, ani že ho vyslovil žalovaný, sporným bolo, či predmetný výrok smeroval voči žalobcovi, či tieto výroky žalovaného majú reálny skutkový základ a následne ich spôsobilosť zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu. Prvoinštančný súd postupoval správne, keď nárok žalobcu síce posudzoval v zmysle § 19b ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, avšak záver o nedostatku aktívnej a vecnej legitímácie nebol podľa odvolacieho súdu s ohľadom na nižšie uvedené správny.

56. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Je daná vtedy, ak jedna strana je subjektom práva a opačná strana subjektom povinnosti. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný vtedy, ak mu skutočne patrí nárok, ktorý žalobu uplatňuje a žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, keď má skutočne povinnosť, ktorej splnenia sa na ňom žalobca domáha. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že žalobca nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a žalovaný nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. To platí nielen pre konanie vo veci samej, ale i pre konanie o nariadenie neodkladného opatrenia.

57. Správne posúdenie otázky vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), okrem iného, predpokladá, že sudy si náležitým spôsobom ujasnia, čo je na základe obsahu žaloby predmetom konania a čo je právnym dôvodom nároku uplatneného žalobou.

58. Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti

(žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 192/2004).

59. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v civilnom sporovom konaní musíme rozlišovať procesnú legitímáciu a vecnú legitímáciu. Procesnou legitímáciou rozumieme oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitímáciou rozumieme z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitimovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), sa ukáže (prejaví) v konečnom vecnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej aktívnej legitímácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní. Vecná legitímácia má význam v každom sporovom konaní. Nedostatok vecnej aktívnej legitímácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konaní.

60. Žalobca namietal záver okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v konaní, pričom nesúhlasil s názorom okresného súdu, že žalovaný výroky uviedol na adresu pána F. D..

61. V súvislosti s námietkou v odseku 60 odvolací súd poukazuje na obsah odseku 30, z ktorého vyplýva, že konkrétny výrok, ktorý je predmetom konania uviedol žalovaný ako starosta obec Šintava nie voči F. D., ale priamo voči žalobcovi na zasadnutí obecného zastupiteľstva obce Šintava dňa 21.9.2015, pričom priamo označil vo výroku aj žalobcu (obchodným menom). Odvolací súd má za to, že aj podľa gramatického výkladu (z hľadiska možného významu použitých pojmov) vyplýva, že žalovaným uvedené tvrdenia, ktoré sú predmetom konania („LODENICA s.r.o. je D., aby si aj ty dobre počul, je napojená načierno. Je napojená na čističku odpadových vôd a odoberala sa veselo energia“) smerovali voči žalobcovi. Na tomto závere nemení nič skutočnosť, že žalovaný uviedol na predmetnom zasadnutí tvrdenia smerujúce aj voči F. D., „bol načierno napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, spol. s.r.o. K uvedenému odvolací súd poukazuje na to, že výrok (bol načierno napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, spol. s.r.o.) bol už predmetom iného konania (o ochranu osobnosti) vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15C/191/2016, v ktorom vystupoval F. D. ako žalobca a A. B. ako žalovaný. O tomto nároku F. D. bolo už právoplatne rozhodnuté Krajským súdom v Trnave č. k. 11Co/237/2019-463 zo dňa 3.9.2020, ktorý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 5C/191/2016-322 zo dňa 16.5.2019 vo výrokoch I. a II. potvrdil /žalovaný neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu a to tak, že dňa 21.9.2015 na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava sa na adresu žalobcu vyjadril nasledovne: „si za kosenie ihriska v dobe pol roka vyfakturoval sumu 80 000,- Sk, bol načierno napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, spol. s.r.o.“ a žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava, ktoré sa bude konať po právoplatnosti rozsudku v nasledovnom znení: „Ja A. B. sa touto cestou ospravedlňujem pánovi F. D. bývalému starostovi Obce Šintava za nepravdivé výroky o ňom, že: si za kosenie ihriska v dobe pol roka vyfakturoval sumu 80 000,- Sk, bol načierno napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, spol. s.r.o., ktoré som vyslovil na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava dňa 21.9.2015“/, II. výrok napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaný neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu a to tak, že dňa 21.9.2015 na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava sa na adresu žalobcu vyjadril nasledovne: v čase keď bol starostom, prišiel o veľký biznis a že pri prácach na Domove opatrovateľskej služby bolo vyfakturovaných 850.000,- Sk za opravu prívodu el. energie, v dobe, keď bol starostom sa za revíziu jedného hromozvodu platilo 25.000,- Sk, v období keď bol starostom sa vybudovalo pod hrádzou 6 stĺpov v cene 280.000,- Sk, v dobe keď bol starostom boli vybudované 4 stĺpy na novom stavebnom obvode za 200.000,- Sk; Žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava, ktoré sa bude konať po právoplatnosti rozsudku v nasledovnom znení: „Ja A. B. sa touto cestou ospravedlňujem pánovi F. D., bývalému starostovi Obce Šintava za nepravdivé výroky o ňom, že: v čase keď bol starostom, prišiel o veľký biznis a že pri prácach na Domove opatrovateľskej služby bolo vyfakturovaných 850.000,- Sk za opravu prívodu el. energie, v dobe, keď bol starostom sa za revíziu jedného hromozvodu platilo 25.000,- Sk, v období keď bol starostom sa vybudovalo pod hrádzou 6 stĺpov v cene 280.000,- Sk, v dobe keď bol starostom boli vybudované 4 stĺpy na novom stavebnom obvode za 200.000,- Sk, ktoré som vyslovil na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava dňa 21.09.2015.“ Žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi v najbližšom vydaní časopisu Šintavský spravodaj po právoplatnosti rozsudku

v nasledovnom znení: „Ja A. B. sa touto cestou ospravedlňujem pánovi F. D., bývalému starostovi Obce Šintava za nepravdivé výroky o ňom, že: v čase keď bol starostom, prišiel o veľký biznis a že pri prácach na Domove opatrovateľskej služby bolo vyfakturovaných 850.000,- Sk za opravu privodu el. energie, v dobe, keď bol starostom sa za revíziu jedného hromozvodu platilo 25.000,- Sk, v období keď bol starostom sa vybuďovalo pod hrádzou 6 stĺpov v cene 280.000,- Sk, v dobe keď bol starostom boli vybudované 4 stĺpy na novom stavebnom obvode za 200.000,- Sk, si za kosenie ihriska v dobe pol roka vyfakturoval sumu 80.000,- Sk, bol načierno napojený na čističku odpadových vôd a 7 rokov používal obecnú elektrinu na prevádzkovanie spoločnosti LODENICA, spol. s.r.o, ktoré som vyslovil na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Šintava dňa 21.09.2015.“, III. výrokom vo zvyšnej zamietajúcej časti napadnutý výrok potvrdil (zamietnutie tretieho spôsobu ospravedlnenia, ktorého sa žalobca domáhal prostredníctvom internetového spravodaja SeredOnline a zamietnutie nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 2.500,- Eur).

62. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva; v konaniach o ochranu dobrej povesti právnickej osoby má aktívnu vecnú legitímáciu ten, kto je nositeľom takéhoto práva. Aktívne legitimovanými sú nositelia práva na ochranu dobrej povesti, teda právnické osoby, proti ktorým bolo zasiahnuté do dobrej povesti. Pre konštatovanie o neoprávnenom zásahu do dobrej povesti právnickej osoby nemusí byť osoba, ktorej sa tento zásah týka identifikovaná celým obchodným menom, ale stačí, ak je z inkriminovaného výroku zasahujúceho do dobrej povesti zrejmé, že sa týka konkrétnej osoby. Pre vytvorenie záveru, koho sa určitý výrok týka, je postačujúce, ak je z výroku a jeho kontextu dostatočne zrejmé, o akú osobu sa jedná, resp. ak je táto osoba v danom výroku dostatočne identifikovaná spôsobom, na základe ktorého ju možno spoľahlivo určiť; pritom nemusí byť osoba, ktorej sa neoprávnený zásah do dobrej povesti týka, identifikovaná celým obchodným menom. (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/59/2023).

63. Odvolací súd námietku žalobcu v odseku 60 považuje za dôvodnú s poukazom na uvedené v odseku 61, keď má preukázané, že výroky, ktoré sú predmetom konania uviedol žalovaný voči žalobcovi, ktorý je v zmysle § 19b Občianskeho zákonníka nositeľom práva, o ktoré v danej veci ide, a teda je aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, pričom z výpisu z Obchodného registra nepochybne vyplýva skutočnosť, že spoločnosť LODENICA spol. s r. o. je samostatnou právnickou osobou, ktorá je zapísaná v Obchodnom registri a táto právnická osoba má právo domáhať sa návrhom prípadného zásahu do jej dobrej povesti.

64. Žalobca tiež nesúhlasil so záverom okresného súdu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v konaní (s poukazom okresného súdu na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/228/2012), ani so záverom, že pasívne vecne legitimovaná by bola obec Šintava. Mal za to, že nepravdivé tvrdenia, ktoré žalovaný uviedol na adresu žalobcu boli prezentované ako tvrdenia žalovaného, resp. fyzickej osoby.

65. Odvolací súd na ozrejenie právnej stránky veci uvádza, že vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 19b Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, je podmienený tým, že ide o zásah neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby, resp. dobrej povesti právnickej osoby. Účastníkom, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia (subjektom ochrany) je fyzická osoba, do osobnostných práv, resp. právnická osoba, do ktorej dobrej povesti bolo zasiahnuté. Účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti (dobrej povesti) alebo odstrániť následky zásahov alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania neoprávnené zasahujúceho do chránených osobnostných práv, dobrej povesti (je pôvodcom, resp. subjektom zásahu). Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je nielen zistenie, že žalobca je právnickou osobou, do ktorej dobrej povesti bolo zasiahnuté, ale rovnako tiež zistenie, že žalovaný sa dopustil toho konania, ktoré žalobca v konaní skutkovo vymedzoval a považoval za zásah do jeho chránených práv. Obe zisťovania sú súčasťou skúmania, kto je v tom - ktorom konaní vecne legitimovaný.

66. Judikatúra súdov už dávnejšie (viď napríklad Zborník III. Najvyššieho súdu, SEVT 1980, na strane 180), dospela k záveru, že subjektom zásahu môže byť tak občan (fyzická osoba), ako aj organizácia (právnická osoba) a tiež odbornou právnickou literatúrou (viď napríklad Československé občianske

právo, I. zväzok, Obzor Bratislava 1973, str. 167 a 168, resp. Občianský zákoník, Komentár, Praha - Panorama, 1987, str. 100), aj neskoršou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (viď napríklad R 114/1999, R 38/1996, R 36/2009, R 53/2010, R 38/2012) je jednotne zastávaný názor, že pôvodcom zásahu môže byť nielen fyzická osoba, ale aj právnická osoba a aj právnická osoba je celkom bežne stranou sporu v konaní o ochranu osobnosti (napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 15.12.2011, sp. zn. 3 Cdo 108/2011, 29.6..2009, sp. zn. 3 MCdo 3/2008, 19.5.2010 sp. zn. 5 Cdo 108/2009, z 27.11.2009, sp. zn. 5 Cdo 83/2008).

67. Pre právnické osoby je charakteristické to, že svoju vôľu nevytvárajú samostatne, ale prostredníctvom tých fyzických osôb, ktoré sú na to určené. Len prostredníctvom fyzických osôb právnická osoba tiež prejavuje svoju vôľu navonok, koná, robí právne úkony, zakladá právne vzťahy, vstupuje do právnych vzťahov, uplatňuje práva a plní povinnosti z týchto vzťahov. Ak bezprostredným pôvodcom zásahu do osobnosti bola fyzická osoba, ktorá bola právnickou osobou použitá na výkon jej činnosti, treba vyriešiť otázku, či konanie tejto fyzickej osoby je zásahom, za ktorý nesie zodpovednosť ona sama (bezprostredne konajúca fyzická osoba) alebo táto právnická osoba.

68. Aj Ústavný súd SR v uznesení z 23.8.2007 sp. zn. I. ÚS 137/07 uviedol, že „podľa všeobecných ustanovení občianskeho hmotného práva je otázka zodpovednosti za škodu (vrátane zodpovednosti za nemajetkovú ujmu) konštituovaná tak, že za škodu, resp. za ujmu zodpovedá ten, kto ju spôsobil, pričom v prípade škody, resp. ujmy spôsobenej právnickou osobou ide o činnosť tých fyzických osôb, ktoré právnická osoba na túto činnosť použila (§ 420, ako aj § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka)“. Zásada, že podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) zodpovedá právnická osoba aj za zásah do osobnostných práv bezprostredne spôsobený fyzickou osobou konajúcou v rámci výkonu činností, ktorými bola poverená právnickou osobou, nie je zásadou výlučnou.

69. Do osobnosti človeka, resp. do jeho jednotlivých zložiek, ako sú demonštratívne vypočítané v § 11 Občianskeho zákonníka a dobrej povesti právnickej osoby, teda môže byť neoprávnené zasiahnuté fyzickou osobou, právnickou osobou ale i subjektom, ktorý je povolaný k výkonu verejnej moci a koná vo sfére práva verejného (poslanci, starostovia, členovia vlády a pod.). Tieto prípady je však treba starostlivo rozlišovať s ohľadom na okruh osôb povinných k náhrade nemajetkovej ujmy. Je totiž treba vychádzať zo zásady, podľa ktorej, iba vtedy ak bol neoprávnený zásah do osobnosti spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou (alebo inou fyzickou osobou) k realizácii činnosti tejto právnickej osoby (alebo inej fyzickej osoby), kedy určujúcim je existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu činnosti takejto osoby, postihujú občianskoprávne sankcie podľa § 13 samotnú právnickú (alebo inú fyzickú) osobu (obdobne porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 31.1.2008, sp. zn. 30 Cdo 2092/2007, z 31.5.2007, sp. zn. 30Cdo 1293/2007, uznesenie z 29.8.2018, sp. zn. 30 Cdo 122/2018, alebo I. I. a D. C. a kol.: Ochrana osobnosti podľa občianskeho práva, Linde-Praha, a. s., 2004, str. 166 a nasl.).

70. Pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou. Pre posúdenie, či išlo o takúto činnosť je určujúca existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/228/2012 – R 128/2014, na ktoré poukázal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku). Uvedené rozhodnutie sa týka situácie, kedy za neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby, ktorý bol vyvolaný zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov, je osobou zodpovednou za zásah do osobnostných práv fyzickej osoby prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorý zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou tohto vozidla v zmysle § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka.

71. V prejednávanej veci boli sporné výroky prednesené dňa 21.9.2015 starostom obce Šintava na zasadnutí obecného zastupiteľstva obce Šintava. Samosprávu obce vykonávajú obyvatelia obce orgánmi obce, ktorými sú obecné zastupiteľstvo a starosta obce. Starosta je predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce (štatutárnym orgánom obce), jeho funkcia je verejná. Jeho práva a povinnosti sú upravené v § 13 ods. 4 a 5 zákona č. 36/1990 Zb. o obecnom zriadení. Žalovaný bol za starostu zvolený ako fyzická osoba v priamych voľbách obyvateľmi obce. Zodpovednosť za prípadný neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobcu tak nesie podľa odvolacieho súdu výlučne žalovaný ako

fyzická osoba, ktorá svojimi výrokmi mala zasiahnuť do chránených práv žalobcu, keď takéto konanie žalovaného predstavuje vybočenie z plnenia jeho pracovných povinností ako starostu. Názor okresného súdu, že žalovaná mala byť Obec Šintava podľa odvolacieho súdu neobstojí, nakoľko Obec Šintava nie je pôvodcom zásahu, ktorý odznel od starostu (žalovaného) ako fyzickej osoby na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 21.9.2015.

72. S ohľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie a ďalej sa v konaní už neozaoberal ne/existenciu predpokladov odôvodňujúcich nárok žalobcu v zmysle § 19b ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka (ak nepravdivé tvrdenie alebo neprimeraný hodnotiaci úsudok je považovaný za neoprávnený zásah, ktorý z objektívneho hľadiska bol spôsobilý privodiť ujmu do práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a vzniknutou ujmom na dobrej povesti právnickej osoby musí byť príčinná súvislosť, pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/34/2020).

73. Odvolací súd poukazuje aj na to, že k porušeniu práva na česť, resp. dobrú povesť, môže dôjsť slovom, písmom, obrazom i akýmkoľvek iným konaním difamujúcej (zneučľujúcej, znevažujúcej, dehonestujúcej, diskreditačnej) povahy. Ak k takémuto porušeniu malo dôjsť slovom, treba pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku v prvom rade odlíšiť, či sa jedná o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok, pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia.

74. Odvolací súd má za to, že vyjadrenie žalovaného „LODENICA s.r.o., je napojená načierno napojená na čističku odpadových vôd a odoberala sa veselo energia“ je skutkovým tvrdením, keďže sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia, je teda overiteľná v zmysle uvedeného v odseku 45.

75. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

76. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

77. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

78. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa § 132 ods. 1 CSP alebo preto, že takéto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

79. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

80. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

81. V danom spore, keďže zásah spočíval v skutkových tvrdeniach, žalovaný ako pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (občianskoprávnej) sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy).

82. Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov, ods. 2 dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

83. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

84. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti aj čl. 15 ods. 2 CSP, nemá žiaden dôkaz predpísanú dôkaznú silu, t. j. každý dôkaz (tak listina alebo znalecký posudok) má rovnocenné postavenie a potencional presvedčivosti. Zákonnú silu (tzv. váhu) prepisuje jednotlivým dôkazom sudca, a to podľa pravidiel rozumnej a presvedčivej aplikácie princípů voľného hodnotenia dôkazov.

85. Dôkazy súd hodnotí podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo (§ 191 CSP v znení účinnom od 1.7.2016). Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Po skončení dokazovania teda súd musí starostlivo zvážiť dôležitosť jednotlivých dôkazov, vykonať selekciu medzi nimi a prípadne vylúčiť tie, ktoré pre rozhodnutie vo veci nemajú žiadny význam a zostávajúce dôkazy hodnotí z hľadiska pravdivosti, pričom pri hodnotení svedeckej výpovede je významné, ako sa svedok správal, ako sa jeho výpoveď odchyľuje od tvrdení strán, či iných subjektov a hodnotí sa celková / ne/zaujatosť svedka. V kontradiktórnom spore sa zásadne zmenil spôsob zadovážovania dôkazov, ktoré je zverené primárne procesnej aktivite sporových strán.

86. Vierohodnosť svedka je potrebné hodnotiť s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k sporovým stranám a k prejednávanej veci, aká je jeho rozumová a duševná úroveň, na okolnosti, ktoré doprevádzali jeho vnímanie skutočností, o ktorej vypovedá, vzhľadom na spôsob reprodukcie týchto skutočností, na správanie pri výpovedi (presvedčivosť, istota, plynulosť výpovede, ochota odpovedať na otázky a pod.), a na záver aj k poznatkom získaným na základe hodnotenia iných dôkazov (do akej miery je dôkaz výpovede svedka súladný s inými dôkazmi, či im odporuje, prípadne či sa vzájomne dopĺňajú).

87. Z vykonaného dokazovania (postupom podľa § 191 CSP) pred odvolacím súdom na pojednávaní dňa 29.9.2025 (ktorý zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie) vyplynulo, že žalovaný bol dňa 27.11.2010 a dňa (opätovne) 15.11.2014 zvolený za starostu obce Šintava, že dňa 21.9.2015 sa konalo Obecné zastupiteľstvo obce Šintava, ktoré viedol žalovaný ako starosta. Dňa 31.12.2010 obec Šintava vystavila faktúru č. 11442010, ktorou žalobcovi fakturovala sumu 611,67 eur za vyúčtovanie elektriny za rok 2010, že dňa 31.12.2010 obec Šintava prijala od spoločnosti Lodenica s.r.o. sumu 611,67 eur za fa č. 11442010. Dňa 9.8.2010 žalobca uzavrel so spoločnosťou Komunal Energy a.s. Zmluvu o združenej dodávke elektriny s prevzatím zodpovednosti za odchýlku č. 1010997 so začiatkom dodávky 1.10.2010, ukončením dodávky 31.12.2012 na dve odberné miesta XXXXXXXXXXXX - C. XXX, XXXXXXXXXXXX - C. XXX. Na odbernom mieste 3106078629 - C. XXX neprebehol zmenový proces k 1.10.2010, došlo k obmedzeniu dodávky elektrickej energie, že dodávka elektrickej energie od Komunal Energy a.s. mala byť obnovená k 1.1.2011. Dňa 21.12.2010 uzavrel žalobca Zmluvu o pripojení odberného zariadenia žiadateľa do distribučnej sústavy spoločnosti ZSE Distribučná a.s. so záväzkom

prevádzkovateľa pripojiť odberné miesta žiadateľa do distribučnej sústavy. D. E. uzavrela s obecným úradom Šintava dňa 3.6.1991 a dňa 7.7.1991 pracovnú zmluvu na dobu určitú a následne neurčitú ako samostatný účtovník. D. E. uzavrel s Obecným úradom Šintava pracovnú zmluvu dňa 20.1.1998 na dobu neurčitú na pozíciu strojník vodohospodárskych zariadení na ČOV, pričom pracovný pomer ukončil v roku 2018. V konaní bolo preukázané výpoveďou svedka D. E. (zápisnica o pojednávaní dňa 23.4.2018 na čl. 128) a výpoveďou svedkyne D. E. (zápisnica o pojednávaní dňa 23.4.2018 na čl. 125) tvrdenie žalovaného, že pracovníci zistili a informovali ho o tom, že čistička odpadových vôd má vysoký odber elektrickej energie ako aj tvrdenie, že pán D. potvrdil, že nemali (zjavne LODENICA s.r.o.) iné východisko ako sa napojiť na zdroj elektrickej energie a to výpoveďou svedka F. D. (zápisnica o pojednávaní dňa 11.4.2024 na čl. 485). Tvrdenie žalovaného, že svedok D. E. mu povedal, že žalobca odoberá elektrinu načierno, svedok D. E. nepotvrdil. Výpoveďou konateľky žalobcu G. E. bolo v konaní preukázané, že žalobca odoberal elektrickú energiu z obce Šintava v mesiaci november až december 2010 v rozpätí jedného mesiaca, keď zároveň podľa Zápisnice zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva zo dňa 22.4.2013 (čl. 67), G. E. (ako konateľka žalobcu) potvrdila pripojenie žalobcu na obec Šintava (elektrická energia), keď prechádzali na inú spoločnosť, ako krízové riešenie, o čom vedeli pracovníčky obce. Tvrdenie konateľky žalobcu podporil aj svedok F. D. (spoločník žalobcu a bývalý starosta Obce Šintava), ktorý vo výpovedi na okresnom súde (zápisnica o pojednávaní dňa 11.4.2024 (čl. 485) potvrdil pripojenie žalobcu na obecný elektromer na jeden mesiac v súvislosti s odpojením žalobcu o elektriny pri prechode k inému dodávateľovi elektriny, pričom pripojenie realizoval sám osobne večer, keď predtým mal firmu ELMOST – F. D., a ráno to osobne oznámil ekonómke na obci a dohodli spôsob úhrady. Podporne uvedené potvrdila aj svedkyňa D. E., ktorá uviedla, že pán D. prišiel a povedal, že bol pripojený na obecný elektromer. Skutočnosť, že žalobca bol v roku 2010 odpojený z odberu elektrickej energie bola potvrdená aj obsahom výpovede svedka H. H. I. v konaní vo veci okresného súdu sp. zn. 15C/191/2016 (zápisnica o pojednávaní dňa 1.3.2018 na čl. 195). Uviedol, že žalobca v roku 2010 v šiestom mesiaci žalobca prechádzal z pôvodného dodávateľa Slovakia Energy k novému dodávateľovi Komunál Energy a.s., pričom v procese asi 21.9. došlo k administratívnej chybe, v dôsledku ktorej distribútor energie bol povinný odpojiť odberné miesto (jedného z dvoch odberných miest žalobcu), pričom k odpojeniu prvého odberného miesta došlo niekedy v novembri alebo decembri 2010 a k podpisu zmluvy došlo 30.6.2010. Vyjadrenie svedka F. D., že napojenie na obecný elektromer ráno oznámil ekonómke na obci, nepriamo potvrdila svedkyňa D. E., ktorá uviedla, že pokyn na vystavenie faktúry za odber energie jej dal bývalý starosta (F. D.) s tým, že však zároveň uviedla, že pred napojením to nikomu nepovedal. Svedkyňa tiež potvrdila výpoveď svedka D. E., že aj keď nefungujú čerpadlá, tak elektrotomor sa točí. Svedok D. E. nepotvrdil vyjadrenie žalovaného, že svedok mu povedal, že žalobca odoberá elektrinu načierno.

88. Návrh na výsluch svedkov D. E., D. E., F. D. podal žalovaný, pričom v konaní svedkovia neboli žalobcom namietaní ako nedôveryhodní (resp. zaujatí), odvolací súd výpovede svedkov považoval za dôveryhodné (nezaujaté) v súlade s predpokladmi uvedenými v odseku 86, keď svedkovia boli vypočutí na pojednávaniach pred súdom prvej inštancie, spontánne vypovedali o skutočnostiach týkajúcich sa predmetu konania na prítomnosti strán sporu, resp. aj ich právnych zástupcov, a zároveň odpovedali aj na otázky položené im právnymi zástupcami, ich výpovede sa vzájomne dopĺňali, neboli v rozpore s inými dôkazmi. Skutočnosť, ktorú namietal žalobca na pojednávaní dňa 27.9.2021 (zápisnica o pojednávaní na čl. 340, že svedok D. E. nepotvrdil priamo tvrdenia žalovaného, že svedok mu povedal, že žalobca odoberá elektrinu načierno, nediskvalifikuje D. E. ako svedka, keďže svedok výpoveďou potvrdil tvrdenie žalovaného, že pracovníci zistili a informovali ho (iba) o tom, že čistička odpadových vôd má vysoký odber elektrickej energie, keď podstatným v konaní bolo preukázanie tej skutočnosti, že žalobca bol v roku 2010 napojený na Obec Šintava. Pričom v konaní nebolo žalobcom preukázané, že odoberanie elektrickej energie žalobcom z Obce Šintava bolo realizované za súhlasu Obce Šintava.

89. Pokiaľ ide pripojené vyšetrovacie spisy OR PZ č. ČVS: ORP-262/1-VYS-GA-2017, č. ČVS: ORP-370/2-VYS-GA-2014, č. ČVS: ORP-457/OVK-GA-2013, ktoré boli oboznámené už súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že sa netýkajú priamo predmetu konania (a teda nárokov žalobcu súvisiacich s výrokom žalovaného na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 21.9.2015), ale týkajú sa trestných oznámení F. D. na A. B. ohľadom výrokov na obecnom zasadnutí zo dňa 10.4.2017, trestného oznámenia G. E. na A. B. o šírení tvrdenia o spoločnosti LODENICA spol. s r.o., (že 8 rokov za funkčného obdobia predchádzajúceho starostu F. D. kradla elektriku v obci tým, že bola nelegálne pripojená na obecný rozvod elektrickej energie a voči obci má neuhradenú faktúru vo výške cca 30.000,- Sk/995,82 eur) v čase od januára 2011 do decembra 2013, trestného oznámenia F. D. na A. B. (žalovaný) týkajúce sa pokynu zo dňa 22.7.2013 osobe C. J. vstúpiť bez povolenia na súkromný pozemok F. D. a vykonať

tam montážne práce na ovládanie čerpadla v studni, avšak ozrejmuje vzťahy medzi F. D. a A. B. ako aj žalobcom.

90. Z vyššie uvedeného (s dôrazom na odsek 86 a 87) podľa odvolacieho súdu vyplýva, že skutkové tvrdenie (ktoré je predmetom konania), bolo pravdivé, ohľadom čoho žalovaný uniesol dôkazné bremeno (dôkaz pravdy), keď samotná konateľka ako aj svedok F. D. potvrdili, že žalobca v roku 2010 odoberal elektrickú energiu od Obce Šintava, naopak žalobca neuniesol dôkazné bremeno o tom, že odoberanie elektrickej energie v roku 2010 realizoval so súhlasom Obce Šintava, keď nepreukázal, súhlas oprávneného subjektu (obecné zastupiteľstvo Obce Šintava s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o obecnom zriadení), pričom podľa odvolacieho súdu nepostačovalo, že žalobca zaplatil faktúru č. 11442010, ktorou mu Obec Šintava fakturovala sumu 611,67 eur za vyúčtovanie elektriny za rok 2010, čo v konaní nebolo sporné.

91. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

92. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

93. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

94. V súvislosti s odvolacím dôvodom označený v odseku 90, odvolací súd konštatuje, že namietaný postup prvoinštančného súdu napravil odvolací súd, ktorý vo veci nariadil pojednávanie, zopakoval dokazovanie a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

95. S poukazom na už uvedené v odseku 89 odvolací súd potom ako zopakoval dokazovanie vykonaného súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca v predmetnej veci nepreukázal naplnenie predpokladov odôvodňujúcich poskytnutie primeraného zadosťučinenia formou požadovaných nárokov v zmysle § 19b ods. 2 Občianskeho zákonníka (vrátane aj nároku na finančné zadosťučinenie, ktoré by prichádzalo do úvahy iba v prípade, ak priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia sa nejaví s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúce, teda že ide o prípad, kedy vzniknutú ujmu nemožno z nejakého dôvodu prostredníctvom žiadnej z foriem morálneho primeraného zadosťučinenia primerane zmierniť). Odvolací súd na základe uvedeného napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v I. zamietajúcom výroku v zmysle § 387 CSP potvrdil a to vrátane II. výroku o náhrade trov konania (nenapadnutého osobitnou odvolacou argumentáciou).

96. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

97. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

98. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

99. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v tomto odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď nezistil dôvody odôvodňujúce aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

100. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

101. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).